

KEEMIKKO

Kemia-lehden pakinoitsija
Keemikko väittää katsovansa
maailman menoa erlenmeyerlasien läpi.
Valkoisen takin alla piilee kuitenkin
monitaitoinen maailmankansalainen,
jolle mikään inhimillinen
ei ole vierasta.

Autuaalliset ammatit

REKKA-AUTO ajoi tukkijätkät autuaammille uittomaille. Harvesteri harvensi metsureiden joukkoa. Metsässä eivät pärise kuin mökkiläisten moottorisahat.

Mestauspölkylle joutui myös toimittajan ammatti. Netti demokratisoi kirjoittamisen ja päätti päätoimittajien vallan. Nykyään kuka tahansa voi blogata mitä tahansa. Kun koko kansa toimittaa, ammattitoimittajien ei tarvitse toimittaa kuin tyhjiä.

Oikolukijoihinkin iski ammatin kuolema. Tekstinkäsittelyohjelmien kielen-tarkistustoiminto siirsi vastuun oikoluvusta lukijalle. Armahduksen saaneet painovirhepaholaiset elävät holtittomassa vapaudessa. Kukaan ei korjaa kiljoitusvihrettä. Lohdutukseksi tie-de on todistanut, että virheitä voi virkeessä olla peräti seitsemän luetun ymmärtämisen asiasta kärsimättä.

Latojakaan ei enää ole. Heidänkin ammattinsa tappoi tietokone. Valokuvien skannausta ei katsota työksi, sillä nykyajan repro on liian helppoa.

TYÖELÄMÄSSÄ ei sen sijaan enää ole mitään helppoa. Ammattia on pakko vaihtaa useammin kuin autoa. Muuten jää jälkeensä jäänyt päätyy nopeasti perusturva-asiakkaaksi.

Harva ammatti periytyy nykyään äidiltä tyttärelle. Perinneammatin varaan voi laskea vain muutosjohtajan poika.

APL, Algol, Cobol ja Fortran ovat

tänään vain käsittämätöntä abrakadabraa. Muinaisjäännteet kuitenkin takasivat niitä taitaville leveähkön leivän. Nykynuori tuntee tietokonekielistä ai-noastaan C ++:n.

Tietokoneiden joskus niin korvaamattomat ajurit ovat huonommassa asemassa kuin höyryveturin kuljetajat. Koksintuoksuista matkantekoa voi yhä kokeilla höyryveturipuistossa. Vanhaa elektroniikkaa ei pääse ajamaan edes museossa.

Entisaikojen tietotekniikasta jää hyvin vähän jälkiä muistiin. Lerput ja korput eivät enää ole luettavissa. Ne suojaavat sisältönsä yhteensopimattomuudella. Tieto ajautuu kaatopalkalle ja unohtuu.

Dinosaurukset ovat nuorisolle tumpia kuin reikäkortit ja -nauhat. Harva muistaa, että moni aravakoti on maksettu tekemällä paperiin pieniä reikiä.

Edes paperi ei ole lukulaitesukupolvelle itsestäänselvyys. Perinteistä paperi-insinöörin titteliä yritetään ajankukaistaa erilaisilla bio-alkuliitteillä. *Biofore* ei ole golftermi, vaikka se siltä kuulostaakin, vaan metsäteollisuuden hätähuuto.

IKÄÄNTYMINEN käy uudessa biofore-ilmapiirissä entistä vaikeammaksi. Vanhat tiedot pitää päivittää ja kovalyyt alustaa yhä useammin.

Fyysiselle rappeutumiselle on julistettava sota. Verisuonten kalkkeutuminen ja mahdolliset rytmihäiriöt on estettävä zumbaamalla, vaikka rytmii-

tajun puute asettaisi asialle luontaisia estoja.

DOS-maisesta olotilasta täytyy pyristellä pilvipalveluihin. Muistakin liitukauden tavoista on hankkiuduttava eroon.

Naamakirja-status on pakko pitää pirteänä, jos aikoo vielä sinnitellä työelämässä. Vanheneva työntekijä on muutenkin muiden silmissä leppu tai korppu. Vaivaan tepsii vain uusi tabletti ja kunnon kosketusnäyttö.

”Jos elämä kemistinä alkaa ahdistaa, voi aina leppoistaa itsensä alkemistiksi.”

Myös ulkonäkö kannattaa uusia ainakin niissä töissä, joissa joutuu tekemisiin kriittisten nuorten kanssa. Teini-ikäisten maailmassa ei ole rypyyä, joten sellaisten bongaaminen opettajan otsalta aiheuttaa vakavia oireita. Opetushenkilökunta käyttääkin kesälomansa kauneusleikkauksista toipumiseen. Lukuvuoden aikana voi pistellä itseään botoksilla, jos pelkkä oppilaiden piikittely ei tuo tulosta.

Niitä varten, jotka eivät jaksais taistella, on kehitetty oma pakotie: *downshifting*. Jos elämä kemistinä alkaa ahdistaa, aina on mahdollista luovuttaa ja leppoistaa itsensä alkemistiksi. Työperäinen stressi laukeaa nopeasti ja lopullisesti. □

Keemikko

Mutkan kautta alkemistin sukua